

I

(Akty, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 463/2005

z dnia 16 marca 2005 r.

kończące częściowy przegląd tymczasowy środków antydumpingowych stosowanych w odniesieniu do przywozu niektórych łączników rur lub przewodów rurowych z żelaza lub stali pochodzących m.in. z Tajlandii

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (zwane dalej „rozporządzeniem podstawowym”)⁽¹⁾, w szczególności jego art. 11 ust. 3,

uwzględniając wniosek przedłożony przez Komisję po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

skiej w imieniu czterech producentów z terenu Wspólnoty (zwane dalej „wnioskodawcą”). Przedsiębiorstwa te reprezentują znaczną część wspólnotowej produkcji omawianych wyrobów.

- (3) Na podstawie porównania stosowanych przez firmę Thai Benkan Co. Ltd cen krajowych i cen eksportowych do Wspólnoty niektórych łączników rur lub przewodów rurowych z żelaza lub stali, wnioskodawca zarzucał wzrost dumpingu. Na tej podstawie obliczony margines dumpingu byłby znacznie wyższy niż margines wynikający z poprzedniego dochodzenia, które doprowadziło do uchylenia środków w odniesieniu do przywozu towarów z przedsiębiorstwa Thai Benkan Co. Ltd.

A. POSTĘPOWANIE**1. Wcześniejsze dochodzenia oraz istniejące środki**

- (1) Rozporządzeniem (WE) nr 584/96⁽²⁾ Rada nałożyła cła antydumpingowe na przywóz niektórych łączników rur lub przewodów rurowych z żelaza lub stali pochodzących m.in. z Tajlandii. Po przeprowadzeniu przeglądu tymczasowego, w lipcu 2000 r. na mocy rozporządzenia Rady (WE) 1592/2000⁽³⁾ uchylono środki stosowane w odniesieniu do przywozu towarów pochodzących od tajlandzkiego producenta eksportującego Thai Benkan Co. Ltd. Po wygaśnięciu środków i przeprowadzeniu przeglądu tymczasowego środki obowiązujące w odniesieniu do pozostałych tajlandzkich producentów eksportujących zostały utrzymane na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 964/2003⁽⁴⁾ i zmienione rozporządzeniem Rady (WE) nr 1496/2004⁽⁵⁾.

2. Wniosek o przeprowadzenie przeglądu

- (2) Wniosek o przeprowadzenie częściowego przeglądu tymczasowego ograniczonego do dumpingu w odniesieniu do Thai Benkan Co. Ltd został złożony przez Komitet Ochrony Przemysłu Łączników Stalowych Używanych w Spawaniu Doczołowym w Unii Europejskiej

3. Dochodzenie

- (4) Ustaliwszy, że wniosek został należycie uprawdopodobniony, w dniu 21 kwietnia 2004 r.⁽⁶⁾ Komisja zawiadomiła o wszczęciu częściowego przeglądu tymczasowego dotyczącego dumpingu stosowanego przez Thai Benkan Co. Ltd, zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego.
- (5) Komisja oficjalnie poinformowała o wszczęciu postępowania wnioskodawcę i zainteresowanego producenta eksportującego, jak również przedsiębiorstwa przemysłowe na terenie Wspólnoty i władze Tajlandii. Zainteresowane strony otrzymały możliwość przedstawienia swoich opinii na piśmie oraz złożenia wniosku o wysłuchanie w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu.
- (6) W celu uzyskania informacji uznanych za niezbędne w dochodzeniu Komisja wysłała kwestionariusz do Thai Benkan Co. Ltd. Przedsiębiorstwo to zostało poinformowane, że brak współpracy może skutkować zastosowaniem art. 18 rozporządzenia podstawowego. Strony zostały również poinformowane o konsekwencjach odmowy współpracy.

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 6.3.1996, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 461/2004 (Dz.U. L 77 z 13.3.2004, str. 12).

⁽²⁾ Dz.U. L 84 z 3.4.1996, str. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 182 z 21.7.2000, str. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 139 z 6.6.2003, str. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 275 z 25.8.2004, str. 1.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 96 z 21.4.2004, str. 38.

- (7) Odpowiedź na kwestionariusz otrzymano w wyznaczonym terminie. Komisja przeprowadziła wizytę weryfikacyjną na terenie firmy.
- (8) Wnioskodawca przedstawił swoje opinie na piśmie i otrzymał prawo do złożenia wyjaśnień.
- (9) Dochodzenie obejmowało okres od 1 kwietnia 2003 r. do 31 marca 2004 r.

B. DANY PRODUKT ORAZ PRODUKT PODOBNY

- (10) Zgodnie z tym, co stwierdzono w dochodzeniu prowadzącym do nałożenia obecnie obowiązujących środków, dany produkt stanowią niektóre łączniki rur lub przewodów rurowych (inne niż kształtki ciągnione, kołnierzyowe i kształtki gwintowane) z żelaza lub stali (nie włączając stali nierdzewnej) o największej średnicy zewnętrznej nieprzekraczającej 609,6 mm, z rodzaju wykorzystywanego do spawania doczołowo lub innych celów, pochodzące z Tajlandii (zwane dalej „danym produktem”), zwykle zgłaszane pod kodami CN ex 7307 93 11, ex 7307 93 19, ex 7307 99 30 i ex 7307 99 90.
- (11) Dochodzenie wykazało, że dany produkt wywożony z Tajlandii do Wspólnoty oraz łączniki rur lub przewodów rurowych z żelaza lub stali produkowane i sprzedawane na terenie Tajlandii mają te same cechy fizyczne i techniczne oraz takie samo zastosowanie. Są więc one uważane za produkty podobne w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

C. DUMPING

1. Wartość normalna

- (12) Zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego najpierw sprawdzono, czy sprzedaż krajowa produktów podobnych prowadzona przez to przedsiębiorstwo była reprezentatywna, tzn. czy całkowita wielkość sprzedaży krajowej stanowiła co najmniej 5% ogólnej wielkości prowadzonej przez producenta sprzedaży eksportowej do Wspólnoty. Dochodzenie wykazało, że sprzedaż krajowa była reprezentatywna.
- (13) Dla celów określenia wartości normalnej nie uwzględniono sprzedaży na rynku krajowym na rzecz przedsiębiorstw powiązanych z Thai Benkan Co. Ltd, zgodnie z art. 2 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.
- (14) Następnie określono rodzaje produktu podobnego sprzedawanego przez przedsiębiorstwo niezależnym krajowym odbiorcom, które były identyczne jak rodzaje produktu sprzedawane z przeznaczeniem na wywóz do Wspólnoty lub bezpośrednio z nimi porównywalne.
- (15) W odniesieniu do każdego typu produktu sprzedawanego przez producentów eksportujących na rynkach krajowych i bezpośrednio porównywalnego z rodzajem produktu sprzedawanego z przeznaczeniem na wywóz do Wspólnoty ustalono, czy sprzedaż krajowa niezależnym odbiorcom była wystarczająco reprezentatywna dla celów art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Sprzedaż krajową określonego rodzaju produktu podobnego uznano za wystarczająco reprezentatywną w momencie, gdy ogólna wielkość sprzedaży krajowej tego rodzaju w okresie dochodzenia stanowiła 5% lub więcej ogólnej wielkości sprzedaży porównywalnego rodzaju danego produktu wywożonego do Wspólnoty. Uznano, że sprzedaż krajowa jest reprezentatywna w odniesieniu do większości typów produktu.
- (16) Następnie zbadano, czy typy produktu określone w motywie 14 powyżej można uznać za sprzedawane w zwykłym obrocie handlowym, poprzez ustalenie proporcji sprzedaży z zyskiem rozpatrywanego typu produktu. W przypadkach, gdy wielkość sprzedaży danego typu produktu, sprzedawanego po cenie sprzedaży netto równej lub wyższej od kosztów produkcji, przekraczała 80% ogólnej wielkości sprzedaży tego typu, a średnia cena ważona tego typu była równa lub wyższa od kosztów produkcji, wartość normalna ustalana była w oparciu o rzeczywistą cenę krajową, określoną jako średnia ważona cen ogólnej sprzedaży krajowej tego typu zrealizowanej podczas okresu dochodzenia, bez względu na to, czy była to sprzedaż z zyskiem czy nie. W przypadkach gdy wielkość sprzedaży z zyskiem danego rodzaju produktu stanowiła najwyższej 80% ogólnej wielkości sprzedaży tego typu lub średnia ważona ceny dla tego typu była niższa niż koszty produkcji, wartość normalna oparta była na rzeczywistej cenie krajowej, obliczonej jako średnia ważona sprzedaży z zyskiem wyłącznie dla tego typu, pod warunkiem że sprzedaż ta stanowiła przynajmniej 10% wielkości sprzedaży ogółem dla tego typu. W odniesieniu do większości typów produktu istniała możliwość zastosowania cen krajowych do określenia wartości normalnej.
- (17) W przypadkach gdy porównywalnego rodzaju produktu nie sprzedawano niezależnym odbiorcom w ramach sprzedaży krajowej lub gdy wielkość sprzedaży z zyskiem stanowiła mniej niż 10% ogólnej wielkości sprzedaży tego typu, uznawano, że ten konkretny typ sprzedawany jest w ilościach niewystarczających, aby cena na rynku krajowym mogła stanowić odpowiednią podstawę do ustalenia wartości normalnej. W związku z tym zastosowano wartość normalną konstruowaną, zgodnie z art. 2 ust. 3 rozporządzenia podstawowego.
- (18) Zgodnie z art. 2 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, wartość normalna była konstruowana w oparciu o własne koszty wytworzenia każdego producenta eksportującego oraz odpowiednią kwotę na koszty sprzedaży, ogólne i administracyjne i na zysk. Biorąc pod uwagę reprezentatywność krajowej sprzedaży produktu podobnego, obliczenie opierało się na własnych kosztach sprzedaży, ogólnych i administracyjnych przedsiębiorstwa. W odniesieniu do marży zysku, zgodnie z art. 2 ust. 6 zdanie pierwsze rozporządzenia podstawowego, zastosowano zysk ze sprzedaży produktu podobnego w zwykłym obrocie handlowym.

(19) W odniesieniu do niektórych kategorii kosztów sprzedaży, ogólnych i administracyjnych Komisja nie była w stanie określić, czy rozliczenie kosztów przedstawione w kwestionariuszu zwrotnym właściwie odzwierciedla koszty związane z produkcją i sprzedażą danego produktu. Przedsiębiorstwo otrzymało możliwość przedstawienia uwag w tym względzie podczas wizyty weryfikacyjnej, lecz nie było w stanie wyjaśnić nieścisłości. W związku z tym i zgodnie z przepisami art. 2 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, rozliczenia kosztów dokonano w oparciu o obroty przy ustalaniu kosztów wytworzenia.

2. Cena eksportowa

(20) Ceny eksportowe zostały ustalone na podstawie cen zapłaconych lub należnych za dany produkt przy jego sprzedaży do użytkownika we Wspólnocie pierwszemu niezależnemu odbiorcy zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego.

3. Porównanie

(21) Dla celów zagwarantowania uczciwego porównania pomiędzy wartością normalną a ceną eksportową *ex works* na tym samym poziomie obrotu handlowego, przewidziano należyte dostosowania dla różnic, które, jak sugerowano i dowiedziono, wpływają na ceny i porównywalność cen zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego. Dostosowań dokonano w odniesieniu do transportu, ubezpieczenia, przeładunku, pakowania i kosztów kredytu, gdzie to ma zastosowanie i jest uzasadnione.

4. Margines dumpingu

(22) Zgodnie z art. 2 ust. 11 i 12 rozporządzenia podstawowego margines dumpingu został ustalony na podstawie porównania pomiędzy średnią ważoną wartością normalnej a średnią ważoną cen eksportowych dla typu produktu, jak określono powyżej.

(23) Ustalony margines dumpingu, wyrażony jako odsetek ceny cif na granicy Wspólnoty przed ocenieniem, wyniósł poniżej progu 2% określonego w art. 9 ust. 3 rozporządzenia podstawowego.

D. ŚRODKI

(24) W świetle powyższego uznano, że zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego obecny przegląd należy zakończyć, a cło antydumpingowe w wysokości 0% nałożone rozporządzeniem (WE) 964/2003 i potwierdzone rozporządzeniem (WE) nr 1496/2004 na produkt omawiany wytwarzany i wywożony do Wspólnoty przez przedsiębiorstwo Thai Benkan Co. Ltd należy utrzymać.

E. WNIOSKI

(25) Zainteresowane strony zostały poinformowane o istotnych faktach i okolicznościach, na podstawie których postanowiono zakończyć postępowanie i miały możliwość przedstawienia swoich oświadczeń i bycia wysłuchanymi. Wszystkie przedstawione uwagi zostały uwzględnione, lecz żadne z nich nie mogłyby zmienić wyżej wymienionych wniosków,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Częściowy przegląd tymczasowy środków antydumpingowych stosowanych w odniesieniu do przywozu niektórych łączników rur lub przewodów rurowych z żelaza lub stali, pochodzących m.in. z Tajlandii, objętych kodami CN ex 7307 93 11, ex 7307 93 19, ex 7307 99 30 i ex 7307 99 90 w zakresie, w jakim dotyczy on tajlandzkiego producenta eksportującego Thai Benkan Co. Ltd, zostaje niniejszym zakończony.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 16 marca 2005 r.

W imieniu Rady
J. ASSELBORN
Przewodniczący